

[Elmholt.]

ten bliver fortrolige med lokaliteter og mennesker? Er det nødvendigt at bruge indfangne, af angst skælvende dyr — og netop de mest kærlige, dem, vi ynder at kalde mennesket bedste ven!

Hvilken folkevalgt politiker vil udlevere sin egen hund eller kat til denne ubarmhjertige angst? Lad ham træde frem, lad os se ham.

Tror politikerne virkelig, at borgere i dette land udleverer deres egne dyr godvilligt?

Nej, vel?

De dyr, der bliver indbragt på denne måde, er stjålet — bortført. Prøv ikke at lukke øjnene i for eller at bortforklare denne sandhed.

Vil De, hr. justitsminister, tage skridt til, at denne trafik øjeblikkelig bliver gjort ulovlig. Gøre det ulovligt, at statsinstitutioner averterer efter og modtager sådanne dyr, åbenlyst eller fordægtigt. I øverensstemmelse med hæderlige menneskers ønske.

Må jeg samtidig opfordre turistforeningen til at destruere den hykleriske plakate med politibetjenten, der skærmer andemor med sine ællinger. Brug i sandhedens interesse en plakate, der til venstre viser en grædende gammel kone, der leder efter sin kat — og til højre en skummel person, der for to tikronesedler afleverer den til — ja, hvem vil lægge ansigt til? Justitsministeren? Undervisningsministeren?

Og må jeg indtrængende spørge mine medborgere: Skal — og vil — vi finde os i, at staten betaler skruppelløse individer for at stjæle vore dyr?

Kan Piet Heins berømte „Lille kat på vejen“ ikke længere gå i fred?“

Jeg lader undervisningsministeren give svaret.

Undervisningsministeren (Knud Heinsen): Efter de oplysninger, jeg har kunnet fremskaffe, indrykker visse universitetsinstitutioner et par gange om året annoncer med netop den ordlyd, som er citeret af hr. Elmholt i begrundelsen for spørgsmålet.

Gennem annonceringen har man efterhånden oparbejdet en vis fast leverandørkreds, som leverer en væsentlig del af de katte, der er behov for. Det er næppe muligt at

komme uden om en annoncering, idet den mest nærliggende mulighed for i øvrigt at skaffe sig det nødvendige antal katte ville være direkte henvendelser til potentielle leverandører, og det ville vist være en yderst irrationel og vel i endnu højere grad usmagelig fremgangsmåde.

Billet mrk.-formen anvendes, fordi man ved avertering med institutnavn har været udsat for en række skriftlige, personlige og telefoniske henvendelser til dels i form af trusler, som har været meget generende for arbejdet i det enkelte institut.

På institutterne er man helt opmærksom på den risiko, som nævnes i begrundelsen, og som findes, for, at indfangne dyr ikke tilhører leverandøren, og man søger på forskellig måde at sikre sig herimod. Jeg kan f. eks. nævne, at man normalt ikke afhenter katte i byer eller bymæssige bebyggelser. Den normale og typiske leverandør er ejeren af en landbrugsejendom, som har for mange katte. Ved forudgående telefonisk kontakt og under selve afhentningen søger man at få ejerforholdet bekræftet, og leverandøren underskriver desuden en erklæring om, at han er ejer af de leverede katte. Endvidere anvendes kattene først til forsøg nogen tid efter afhentningen, således at eventuelle fejltagelser kan blive rettet.

På denne baggrund finder jeg ikke, at der er grundlag for at forbyde avertering efter katte. Det kan diskuteres, om denne avertering bør ske anonymt. Når man tager de ubehagelige konsekvenser, som er konstateret ved den navngivne avertering, i betragtning, forstår jeg i og for sig godt, hvorfor man har valgt billet mrk.-formen som et nødvendigt onde.

Elmholt: Jeg vil da gerne takke ministeren for, at der, så vidt jeg forstår redegørelsen, foretages en undersøgelse af, om de katte, som åbenbart skal bruges på universiteterne til forsøg, skaffes til veje på redelig vis. Men jeg forstår også meget vel, at grunden til, at man averterer anonymt, er disse henvendelser, man har fået, og det viser jo, at der virkelig er en kraftig reaktion i befolkningen mod dels anvendelsen af dyrene, dels anvendelsen af averteringsformen. På den baggrund synes jeg, det ville være rimeligt, at man vedstod sit navn og sit institut, og at man averterede med, hvem der øn-